

[Kirsten Jacobsen]

De amerikanere eller australiere, som jeg omtalte, var selvfølgelig personer, som har arbejdet her – men som af en eller anden grund ikke længere arbejder – og opfylder det behovskriterium. Grunden til, at jeg spurgte, var, at ministeren sagde, at det kriterium skulle være ens for alle – lighed for loven tror jeg der blev sagt. Så er det, man kan sige, at får man en ydelse fra den danske stat, som skal hjælpe én til at etablere sig hjemme, er der jo unægtelig nogen forskel på, hvad en amerikaner kan få for 15.000 kr., hvad en tyrk kan få for 15.000 kr., og hvad en pakistaner kan få for 15.000 kr. Derfor vil det jo blive en meget, meget forskelligartet ydelse, man tilbyder de mennesker, der skal rejse hjem, når man tager i betragtning, hvilket land de pågældende kommer fra.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan forstå på ministerens besvarelse eller rettere mangel på besvarelse af spørgsmålet, at dette med 3 måneders kontanthjælp – altså det, der svarer til 15.000 kr., når skatten er betalt – er taget ud af den blå luft. For man har jo ikke fra ministeriets side undersøgt, hvordan det har været for de mennesker, der er blevet repatrieret gennem de seneste år. Man har slet ikke vurderet det beløb i forhold til udgiftsniveauet i de lande, de vender tilbage til, og derfor slet ikke taget højde for forskelle i leveforhold.

Jeg må også konstatere, da ministeren ikke kom ind på det i sin besvarelse, at man ikke har kendskab til, hvilke sociale ydelser f.eks. de personer, der er repatrieret, ville være omfattet af, hvis de var blevet i Danmark.

Jeg må konstatere, at de økonomiske tal, der figurerer i bemærkningerne til lovforslaget, er der ikke et særlig sagligt grundlag for, andet end at der har været nogle samtaler med flygtninge og indvandrere. Det synes jeg er et uhyre svagt grundlag at bruge i et lovforslag. Det er måske også derfor, at bemærkningerne til lovforslaget er så lange og snørklede.

Jeg kan garantere for, at vi fra Venstres side vil sørge for at få det her belyst under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg tror, jeg vil starte med at give den eneste

rigtige ros, der vist gives til ministeren fra mig i dag i hvert fald. Det er, at Folketingets medlemmer får oplysninger om tal osv. om udlændinge i Danmark. Den systematik, der er kommet i udleveringen af oplysninger til det enkelte folketingsmedlem, vil jeg gerne sige tak for.

Jeg rejste nogle spørgsmål, som ministeren slet ikke svarede på. For det første var der retskravet fra de unge. Jeg er utryg ved, at det kun i bemærkningerne til forslaget står nævnt, at der er et egentligt retskrav. For det andet, at der foreligger høringsvar fra indvandrerorganisationerne, og for det tredje: Hvad årsagen er til, at der ikke er forhandlinger om statslige aftaler med de lande, som jeg opfatter at det forslag her retter sig imod?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil over for fru Eva Kjer Hansen og fru Pia Christmas-Møller gentage, at hele diskussionen om købekraften i de enkelte lande jo selvfølgelig ville være langt mere relevant, hvis der var tale om en løbende ydelse, og det er der ikke. Der er tale om en udvidet rejsehjælp, og den er først og fremmest beregnet til den ganske korte overgang, der er, inden man finder sine rødder i det land, man vender tilbage til.

Denne ekstreme optagethed af købekraften i de enkelte lande ville være på sin plads, hvis det var sådan, at det var en ydelse, som skulle udbetales måned efter måned. Her er der tale om en engangsydelse.

Så kan man selvfølgelig sige: Jamen den engangsydelse har naturligvis også en forskellig værdi alt efter, hvilket land man vender tilbage til. Ja, det er rigtigt, men vi har ønsket at lave en ordning, der er forholdsvis enkel at administrere, og derfor har vi ikke ment, at det var rimeligt, når der er tale om en engangsydelse, at lave et meget snørklet system gående på købekraften i de enkelte lande – lande, hvor vi jo så også skulle have en løbende vurdering af købekraftens udvikling. En del af de lande, som vi har udlændinge fra, er jo f.eks. underkastet en meget høj inflation, og det ville så være et system, som vi helt løbende skulle have under justering for at være helt præcise, hvad angår købekraften.

Så den indvending, der rejses fra Venstre og De Konservative ville være relevant, hvis der var tale om en løbende ydelse. Det er der ikke tale om; der er tale om en engangsydelse.